

BOHÉM-ÉLMÉNYBESZÁMOLO

2010-es tavaszi Bohém-turnék a „kívülálló” Kovax „belső” szemével

A gronai és erdélyi fellépést megelőzően már volt szerencsém több ízben játszani a Bohémekkel, mikor Attila épp nem ért rá. A más emberekkel való együttműködésnek, a közös munkának vannak szakmai és személyi feltételei. E két buli alkalmával az utóbbi jobban előtérbe került. Be kellett illeszkednem a csapatba. Azt hiszem, nyugodtan kijelenthetem – majd a többiek megcáfolják vagy éppen megerősítik –, hogy az elvárásoknak többé-kevésbé megfelelttem. Hiszen órákon át karattyoltam a sofőrnek, hogy el ne aludjon, szendvicseket kentem, ha igény volt rá. Németül halandzsáztam össze-viszsa, na erre nem volt igény, eleinte. A koncerteken állandó jelleggel széles vigyor éktelenkedett ábrázatomon, próbáltam én is laza bohém lenni, miközben kilójoule ezreket felemésztve minden erőmmel a kottaképre koncentráltam. Erdélyben

Tamás nélkül játszott a Bohém, így a számok konferálásánál Lebi kamatoztatta politikusi, szónoki képességeit ill. nekem is lehetőségem adódott egy nóta, a Hónaljszagú Rózsa (*Honey Suckle Rose*) erejéig megmutatni halandzsázó tudományom. Prezentáltuk Zoli izzasztó tartott-hangos számát is, amiben nekem is fontos szerep jutott. Mivel Miki sem volt velünk Erdélyben, az én dolgom volt felcsempészni a színpadra a vizes rongyot, amivel Mátrai úr homlokát törölgettem. A jelenet pikantériája, és amit Zoli sem tud, hogy a rongy nem volt más, mint az egy pár tartalékszoknim, amit nagy sebtiben magamhoz kaptam a produkció sikeres lebonyolítása érdekében. Úgyhogy, Zolikám! Ezennel tudatom veled, hogy a zoknimmal törölgettem a homlokod. Majd levered rajtam.

Szólni kell még kedves izeltlábú barátainkról is, akik hozzájárultak erdélyi sikerünkhöz. Az esti szürkületben a reflektorokra érkező májusi cserebogarak valóságos hada lepte el a színpadot, és persze minket. Totális offenzíva volt ez, melyben a könyörtelen repülő jószágok nem kíméltek se kottát, se lámpát sem embert. Mindenre rászálltak, ami az útjukba és karmos lábaikba akadt. Idővel mi is felismertük a kis bogarak ostromában a lehetőséget. Én személy szerint azzal szórakoztam, hogy "máglyarakást" építettem a földön vesztegelő rovarokból és hadonásztam. Sőt, arra vetemedtem, hogy az éppen önmegvalósító szólista hangszerére segítsem harsonám tolokáján csimpaszkodó kis barátainkat.

Gronauban Tamással raktak egy szobába. A többiek már jó előre felkészítettek a vezér hajnalig tartó pörgésére, laptopozására, e-mailezésére. De nem volt semmi különös, ő is csak ember, aludnia neki is kell. Török Józsi és Lebi, mint egy házaspár. Jól összeszokott duó. Első reggel átmentem hozzájuk, a következő kép fogadott: Lebi reggeli italát kortyolgatva, méltóságteljesen újságot olvas a konyhaasztalnál pizsamában, mindeközben a másik szobában be van kapcsolva a tv, megy a foci, Török Józsi szimultán meccset néz és tubáján befúj. El kell mondanom, külön élmény volt a zenekar ügyeletes bazári majmának, zenebohócának, Mátrai Zolinak spontán performance-ait megcsodálni Gronauban. Az egyik pillanatban a közönség soraiban ülő lányokat bűvölte zeneszerszámaival, a másikban már a kazoo nevű instrumentummal boldogította Tamást. Hiányolom az akrobatikus elemeket Zoli mutatványából. Remélem, hamarosan elkápráztat minket egy-két cigánykerékkel vagy hátraszaltóval is. Jelentem, Zoli performance-a a legutóbbi, pécsi koncert alkalmával jelentős fejlődésen ment keresztül: bilis fogmosás. Egyelőre erőből ennyit. Aki többet is meg akar tudni az új mutatványról, az jöjjön el a következő koncertre.

Attila hazajött külföldről, visszaadtam Tamásnak a bohém dzsekit és egyenpólót. Végetért a feladatom. Bevallom, nagyon élveztem a zenélést a Bohémokban és kicsit sajnálom, hogy egyelőre vége. De nem csüggedek. Attila annyira foglalkoztatott zenész, lesz még biztos olyan alkalom, mikor szükség lesz rám a Bohémokban.

Kovács Tamás (Kovax), Bohém-harsonáspótló